

Sygn. akt IX U 807/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016r. r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 lutego 2016 r. Znak: (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IXU 807/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu B. D. (D.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdy ubezpieczony nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat, do dnia 01.01.1999r. nie osiągnął 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, nie udokumentował 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z tytułu przepracowania 30 miesięcy po przyznaniu prawa do świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy powołał się też na wyrok tut. Sądu Okręgowego z dnia 16.09.2014r., sygn. akt IX U 1149/14, który potwierdza jego stanowisko o braku podstaw do przyznania „nowej” emerytury w oparciu o

ten sam przepis, tj. z art. 50 a ust. 1 i 50a ust. 2 ustawy emerytalnej wskazując, iż taki brak zachodzi w stosunku do ubezpieczonego.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 13.01.2011r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od dnia 04.12.2010r. prawo do emerytury górniczej ze względu na wiek na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (związku z ukończeniem 50 lat).

Do ustalenia podstawy wymiaru tej emerytury organ rentowy przyjął kwotę bazową 2716,71 oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) 178,49%.

Po przyznaniu prawa do emerytury górniczej j.w. ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu przez okres co najmniej 30 miesięcy.

W dniu 04.12.2015r. ubezpieczony wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 11.02.2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż ubezpieczony nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat, do dnia 01.01.1999r. nie osiągnął 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, nie udokumentował 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. udokumentował 15 lat, 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat i 11 dni pracy w warunkach szczególnych (praca górnicza).

Decyzją z dnia 17.06.2014r., w załatwieniu wniosku z dnia 22.05.2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podkreślając, że ubezpieczony od dnia 04.12.2010r. uzyskał już prawo do tego świadczenia na podstawie art. 50a ustawy emerytalnej. Zdaniem ZUS brak jest podstaw prawnych do ponownego przyznania emerytury w oparciu o ten sam przepis prawny.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1)podstawa wymiaru renty – w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2)podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Według treści art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatecznie przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu pozostawało rozstrzygnięcie, czy ubezpieczony obecnie może nabyć prawo do kolejnej „nowej” emerytury oraz czy stąd ma prawo do przeliczenia świadczenia, z zastosowaniem aktualnie obowiązującej kwoty bazowej do obliczenia tzw. części socjalnej emerytury wynoszącej 24% kwoty bazowej, gdy zaskarżona decyzja organu rentowego została wydana w rozpoznaniu jednoznacznego wniosku ubezpieczonego o emeryturę zgłoszonego w dniu 04.12.2015r.

Organ rentowy w decyzji z dnia 11.02.2016r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, podając przesłanki braku prawa do tego świadczenia, jako pierwszą z nich brak osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat.

Brak spełnienia tego warunku stanowił dostateczną podstawę odmowy prawa do wnioskowanego świadczenia i w takim rozumieniu decyzja ta była słuszna.

W ocenie Sądu brak jest również podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do kolejnej „nowej” emerytury górniczej, gdy ubezpieczony już taką emeryturę uzyskał z tytułu ukończenia wieku 50 lat, a emerytura górnicza przyznawana na podstawie art. 50a ust. 1 i 2 (z wieku 50 i 55 lat) jest, zdaniem Sądu, emeryturą tożsamą rodzajowo.

Sąd nie dopatrył się też jakiegokolwiek innej podstawy przyznania ubezpieczonemu prawa do kolejnej „nowej” emerytury, a tylko przyznanie takiego prawa umożliwiłoby zastosowanie nowej kwoty bazowej do tzw. części socjalnej tej emerytury w związku z przepracowaniem 30 miesięcy po przyznaniu prawa do emerytury górniczej od dnia (...).

Reasumując wobec ustalenia, że ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania „nowej” emerytury, mimo tego, że ubezpieczony pozostawał przez okres co najmniej 30 miesięcy w ubezpieczeniu społecznym po przyznaniu prawa do emerytury od dnia (...), wykluczone jest przeliczenie świadczenia w myśl zasad wynikających z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej tj. prawo do przeliczenia świadczenia z zastosowaniem nowej kwoty bazowej do tzw. części socjalnej świadczenia.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia